

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci navrhovateľky **M.S., bytom v R.**, proti odporkyni **S.P., Ú., B.**, o zvýšenie invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 6. septembra 2007, č.k. 25Sd/152/2007-12, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 6. septembra 2007, č.k. 25Sd/152/2007-12, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne z 20. marca 2007, č. X., **z r u š u j e** a vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 20. marca 2007, č. X. ktorým zamietla podľa § 112 ods. 4 a § 263a ods. 1 písm. c/ zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zák.č. 529/2006 (ďalej „zákon č. 461/2003 Z.z.) žiadosť navrhovateľky o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že invalidný dôchodok patrí navrhovateľke v nezmenenej sume, nakoľko sa nezmenili skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu invalidného dôchodku, pretože podľa posudku posudkového lekára S.P., pobočky D.K. zo dňa 16. februára 2007 nie je invalidná podľa § 29 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 100/1988 Zb.“), ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb.

Po preskúmaní rozhodnutia krajský súd zaujal stanovisko, že navrhovateľke nevznikol nárok na invalidný dôchodok, lebo nespĺňa zdravotné podmienky invalidity a preto jej naďalej patrí dôchodok, ktorý jej bol priznaný ako čiastočne invalidnej.

Navrhovateľka sa proti rozsudku krajského súdu včas odvolala. Poukázala na nepriaznivý zdravotný stav, pre ktorý je neschopná vykonávať akékoľvek zamestnanie. Pri chronických ťažkostiach a únave často relaxuje, podľa potreby

chodí na lekárske kontroly. Zotrvala na tom, aby jej bol priznaný plný invalidný dôchodok. K odvolaniu navrhovateľka pripojila novšie psychiatrické nálezy.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť, keď dôvody uvedené navrhovateľkou v odvolaní nepovažovala za opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť.

Z pripojeného administratívneho (dávkového) spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľke bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok od 3. júla 1996 rozhodnutím odporkyne z 21. januára 1997.

Po preskúmaní trvania invalidity na nárok na invalidný dôchodok podľa § 263 zák.č. 461/2003 Z.z. odporkyňa rozhodnutím z 18. apríla 2006 znížila navrhovateľke sumu invalidného dôchodku (za ktorý sa podľa § 263 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. považoval čiastočný invalidný dôchodok priznaný podľa zák.č. 100/1988 Zb.) od 4. júna 2006 na 2601 Sk mesačne, ktorá suma zodpovedala 45% miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť.

V súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (č. 460/2006 Z.z.) a s právnou úpravou na tento nález nadväzujúcou posúdila trvanie čiastočnej invalidity na trvanie nároku na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. posudková komisia sociálneho zabezpečenia S.P., Ú., so sídlom v Ž. 18. októbra 2006 a vyslovila záver, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb.

Na základe uvedeného odporkyňa rozhodnutím zo 16. novembra 2006 navrhovateľke podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb. a § 263a ods. 1 písm. b/ zák.č. 461/2003 Z.z. od 4. júna 2006 (t.j. od predchádzajúceho zníženia) zvýšila čiastočný invalidný dôchodok na sumu 2700 Sk mesačne.

Navrhovateľka sa s týmto rozhodnutím odporkyne uspokojila a v konaní sp.zn. 24Sd/302/2006 Krajského súdu v Žiline zobrala svoj opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne z 18. apríla 2006 späť s tým, že po absolvovaní vyšetrení u psychiatra zväží podanie novej žiadosti.

V tomto konaní preskúmané rozhodnutie odporkyňa vydala na základe žiadosti o invalidný dôchodok, ktorú navrhovateľka podala 1. decembra 2006 a žiadala o priznanie invalidného dôchodku od 1. decembra 2006, pričom v žiadosti uviedla, že poberá čiastočný invalidný dôchodok.

Napriek tomu, že o invalidný dôchodok navrhovateľka požiadala od 1. decembra 2006 a zo všetkých okolností je zrejmé, že požiadala o „vyšší dôchodok“ pre zhoršenie zdravotného stavu, posudková lekárka (resp. komisia) S.P. so sídlom v N. opätovne s poukazom na § 263a a invaliditu, resp. čiastočnú invaliditu navrhovateľky posúdila len podľa zák.č. 100/1988 Zb., pričom uzavrela, že je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb.

Rovnako aj posudkový lekár (posudková komisia) sociálneho zabezpečenia S.P., pobočky v DK, so sídlom v N. v posudku vyhotovenom 11. júla 2007 (opäť s poukazom na § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky) zdravotný stav navrhovateľky posúdil len z hľadiska trvania čiastočnej invalidity podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb.

Navrhovateľka sa pritom nepochybne domáhala, aby jej bol priznaný invalidný dôchodok podľa zák.č. 461/2003 Z.z. a nie čiastočný invalidný dôchodok, alebo invalidný dôchodok podľa zák.č. 100/1988 Zb. Nasvedčuje tomu skutočnosť, že žiadosť o invalidný dôchodok podala v čase, keď čiastočný invalidný dôchodok (a v pôvodnej výške) jej bol vyplácaný a žiadala ho priznať od 1. decembra 2006, čiže odo dňa, ktorý spadá do obdobia po účinnosti zák.č. 461/2003 Z.z., kedy už (a to ani podľa ust. § 263a cit. zák.) nebolo možné, aby vznikol (ak neexistoval pred posúdením podľa § 263 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z.) nový nárok na invalidný dôchodok podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb., teda podľa zákona v tom čase už zrušeného, neúčinného.

Posudkoví lekári organizačných zložiek S.P. sa preto mali posúdením zdravotného stavu navrhovateľky zaoberať na základe jej žiadosti z 1. decembra 2006 z hľadiska kritérií stanovených pre invaliditu v § 71 zák.č. 461/2003 Z.z. a neposudzovať opakovane len to, či trvá naďalej čiastočná invalidita navrhovateľky pre nárok na (čiastočný) invalidný dôchodok.

S prihliadnutím na výsledok posúdenia invalidity podľa § 71 zák.č. 461/2003 Z.z. mala potom odporkyňa rozhodnúť o žiadosti navrhovateľky a pokiaľ má navrhovateľka nárok na výplatu invalidného dôchodku aj podľa novšieho zákona rozhodnúť o ďalšej výplate invalidného dôchodku podľa § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z.

Odporkyňa pri rozhodovaní o navrhovateľkou uplatnenom nároku takto nepostupovala, nemožno preto jej rozhodnutie považovať za správne, za aké ho považoval krajský súd.

Odvolačný súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 220 OSP zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil na ďalšie konanie (§ 250q ods. 2 OSP).

Náhradu trov konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo účastníci trov konania nežiadali, resp. nenavrhli rozhodnúť o ich náhrade.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. júla 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová

